

De ce iubirea mereu doare?

Gabriel Stănciulescu

De ce iubirea mereu doare?

Uşor te-ai rătăcit de mine,
Şi paşii tăi şi-au pierdut urma,
M-aş bucura să-ţi fie bine
Să-ţi fi găsit în viaţă cârma.

Am regretat cum nu am crezut,
Am plâns în mine zile întregi,
Deşi acuzat, eu n-am căzut,
Ce a fost din suflet, să nu negi!

Era confuză viaţa noastră,
Credeam în ea, dar cu rezerve,
Păreai o sfântă, o sihastră,
Sperai că n-o să se observe;

Tu te jucai de-a fericirea!
Eu te savuram ca un adult,
Speram să-ţi simt cândva iubirea,
Pe nimeni nu am vrut să ascult.

Vorbeam c-o rază călătoare,
Când viaţa întreba, rănită,
De ce iubirea mereu doare?
Chiar când se crede fericită.

Autor: Gabriel Stănciulescu